

Η Δ' Οικουμενική Σύνοδος

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Του Ιερομονάχου Γενναδίου Μανώλη

Η Δ' Οικουμενική Σύνοδος συνεκλήθη από τον Μαρκιανό και τη σύζυγό του Πουλχερία στις 8 Οκτωβρίου 451 στη Χαλκηδόνα. Αποτελούνταν από 650 επισκόπους και καταπολέμησε τη διδασκαλία του Μονοφυσιτισμού. Συγκεκριμένα ο αρχιμανδρίτης Ευτυχής, δίδασκε ότι η θεία φύση του Χριστού απορρόφησε πλήρως την ανθρώπινη. Το μεγαλύτερο μέρος των πιστών υιοθέτησε τις αποφάσεις της Δ' Οικουμενικής Συνόδου και αποδοκίμασε τις απόψεις του Μονοφυσιτισμού. Ένα άλλο μέρος πιστών, οι οπαδοί του Μονοφυσιτισμού, δεν αναγνώρισαν αυτές τις αποφάσεις και αποκόπηκαν από την Ορθόδοξη Εκκλησία, γνωστοί σήμερα ως Προχαλκηδόνιοι ή Αντιχαλκηδόνιοι.

Οι Οικουμενικές Σύνοδοι αποτελούν τις χαρισματικές συνάξεις ολόκληρου του εκκλησιαστικού σώματος που συνεκλήθησαν κατά καιρούς, προκειμένου να δηλωθεί η ενότητά του στην παραδεδομένη πίστη της Εκκλησίας. Λειτουργούν ως μηχανισμός εξισορρόπησης των διαφορών των τοπικών εκκλησιών σε θέματα κοινωνίας και πίστης αλλά και ως μηχανισμός διακήρυξης της ενότητας και πίστης ολόκληρου του εκκλησιαστικού σώματος και ανάδειξης του σε Καθολική Εκκλησία.

Η συνοδική συνείδηση υπήρξε μια μόνιμη λειτουργία του εκκλησιαστικού σώματος, κορυφαία έκφραση της ήταν η ενεργοποίηση του θεσμού της Οικουμενικής Συνόδου για την αποκατάσταση της αλήθειας και της ορθής πίστης στην Εκκλησία. Η σύγκληση των Οικουμενικών Συνόδων υπήρξε έκτακτο γεγονός στη ζωή της Εκκλησίας και συνδέθηκε με την έγερση κάποιου σοβαρού ζητήματος, που απειλούσε την αυθεντικότητα της Παράδοσης ή την πνευματική αποστολή της Εκκλησίας.

Ο θεσμός της Οικουμενικής Συνόδου υπήρξε για την Εκκλησία το ανώτατο διδακτικό, νομοθετικό, διοικητικό και δικαστικό όργανο της. Βέβαια, η Οικουμενική Σύνοδος δεν αποτελεί μόνιμο θεσμό της Εκκλησίας, όπως είναι οι Τοπικές Σύνοδοι, αλλά περιστασιακό, και συγκαλείται όπως αναφέραμε όταν παρίσταται ανάγκη και δυνατότητα. Γενικά, ο συνοδικός θεσμός συνέβαλε στην ανάπτυξη και διαμόρφωση της διοικητικής και κανονικής δομής της Εκκλησίας.

Οι Οικουμενικές Σύνοδοι θεωρούνται από την Ορθόδοξη Εκκλησία ως ο αυθεντικός ερμηνευτής της Αποστολικής Παράδοσης, αλλά και το μέσο διευθέτησης θεμάτων κανονικού δικαίου και εκκλησιαστικής ευταξίας. Από εκκλησιολογικής απόψεως οι Οικουμενικές Σύνοδοι αποτελούν ύψιστο γεγονός κοινωνίας και ενότητας των τοπικών εκκλησιών σε ολόκληρη την Οικουμένη. Ασφαλώς κάθε Σύνοδος, είτε τοπική είτε οικουμενική, σημαίνει την παρουσία όλου του πληρώματος της Εκκλησίας, γι' αυτό και οι αποφάσεις μιας τοπικής Συνόδου αυτονόητα μπορεί να έχουν οικουμενικό χαρακτήρα, πράγμα που σημαίνει ότι αναγνωρίζονται κι από άλλες τοπικές Εκκλησίες και ότι μπορούν να αναγνωριστούν επίσημα από μια Οικουμενική Σύνοδο.

Πηγή: pemptousia.gr